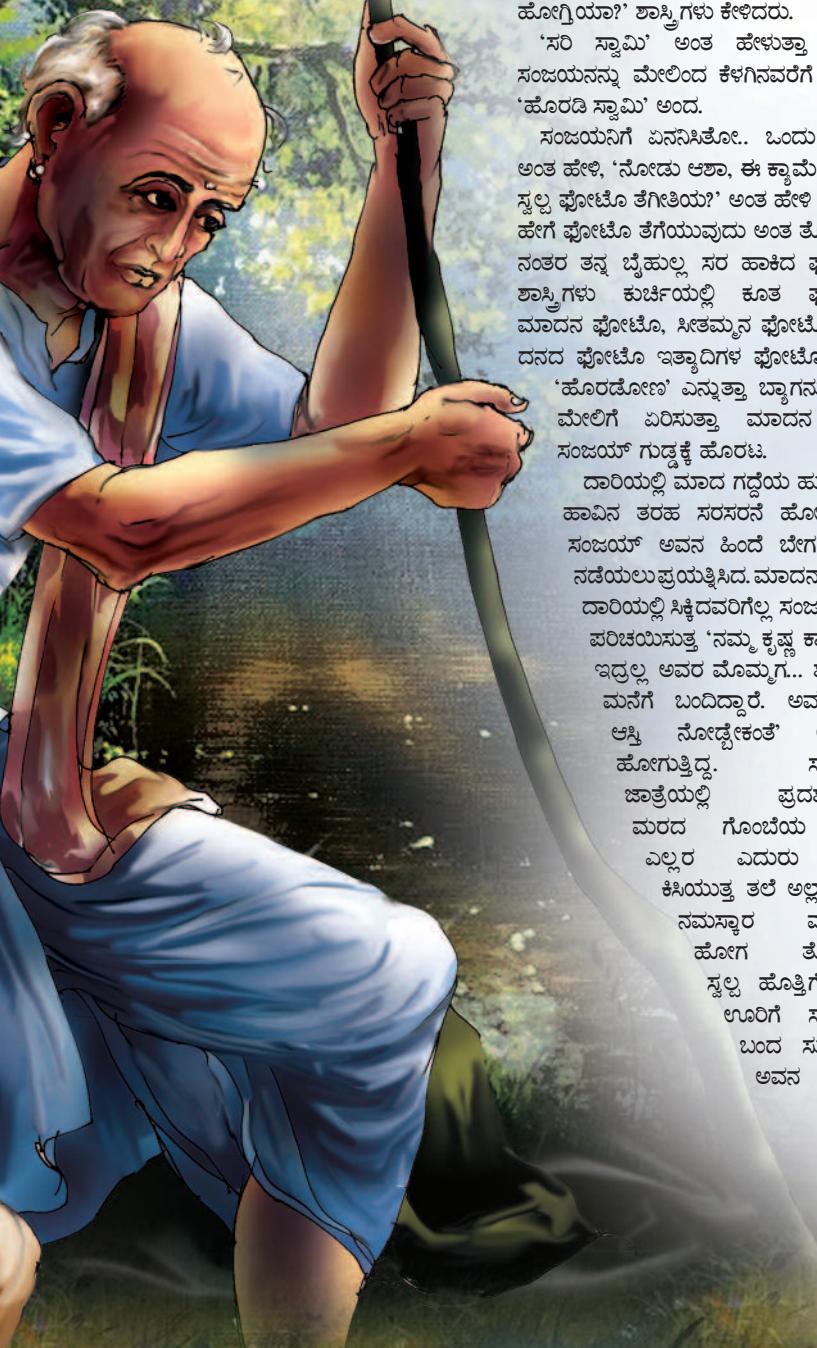

ಉರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೊಂದು ನೆನಪಿನ ಸಸಿ

‘ನೋಡು, ಇವನು ಸಂಜಯ್ಯ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರು ಇದ್ದಲ್ಲ ಅವರ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ. ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಇಳ್ಳೇ ಬಂದರೆಡು ವಾರ ಇದ್ದು ತನ್ನ ಮನೆ ಗಡ್ಡೆ ನೋಡಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಪೋನ್ ಮಾಡ್ಯೆಕಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಗುಡ್ಡದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕೆದೆ. ಕೊರಂಡು ಹೋಗ್ಯಿಯಾ?’ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕೇಳಿದರು.

‘ಸರಿ ಸ್ವಾಮಿ’ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಾದ ಸಂಜಯನನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರಿಗೆ ನೋಡಿ, ‘ಹೋರಿಡಿ ಸ್ವಾಮಿ’ ಅಂದ.

ಸಂಜಯನಿಗೆ ಏನನಿಸಿತ್ತೋ.. ಒಂದು ನಿಮಿವ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ‘ನೋಡು ಆಶಾ, ಈ ಕ್ಷಾಮೆರಾದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೋಟೊ ತೀರಿಯಿ?’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆಶಾಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪೋಟೊ ತೆಗೆಯಿವುದು ಅಂತ ತೋರಿಸಿದ. ನಂತರ ತನ್ನ ಜ್ಯೇಷ್ಠುಲ್ಲ ಸರ ಹಾಕಿದ ಪೋಟೊ, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕುಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತ ಪೋಟೊ, ಮಾದನ ಪೋಟೊ, ಸೀತಮ್ಮನ ಪೋಟೊ, ಗೌರಿ ದನದ ಪೋಟೊ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪೋಟೊ ತೆಗೆದ.

‘ಹೋರಿಡೋಣ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಹೇಗಲ ಮೇಲಿಗೆ ಏರಿಸುತ್ತಾ ಮಾದನ ಜೊತೆ ಸಂಜಯ್ಯ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೋರಿಟೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದ ಗಡ್ಡಿಯ ಹುಣಿಯಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ ತರಹ ಸರಸರಿನೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಸಂಜಯ್ಯ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯೋಧಿಸಿದ. ಮಾದನಾದರೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಂಜಯನನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತೆ ‘ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರು ಇದ್ದಲ್ಲ ಅವರ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ... ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಗಡ್ಡೆ ಅತ್ಯಿ ನೋಡ್ಯೆಕಂತೆ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಸಂಜಯ್ಯ ಜಾತ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಟ್ಟ ಮರದ ಗೊಂಬೆಯ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರ ಎದುರು ಹಳ್ಳು ಕೆಸಿಯುತ್ತೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತೆ ನಮಸ್ವಾರ ಮಾಡುತ್ತೆ ಹೋಗ ತೊಡಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಇಡೀ ಉರಿಗೆ ಸಂಜಯ್ಯ ಬಂದ ಸುಧಿಯೂ ಅವನ ಅಜ್ಞನ

ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಆತ ನೋಡುವ ಸುಧಿಯೂ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು.

ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರ ಮರಣಾನಂತರ ಅವರ ಜಾಗವನ್ನು ಉರಿನ ಪ್ರಮುಖಿರಾದ ಜಯ ಶೆಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಜಾಗದ ಹಾಗೇ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಕಾರಂತರ ಕೆಲವು ಗಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆತೋಟ ಮಾಡಿ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಯ ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಸಂಜಯ್ಯ ಬಂದ ಸುಧಿ ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ನಿಂದೆ ಕೆಡುವ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಇತ್ತು ಸಂಜಯ್ಯ ಗುಡ್ಡೆಯ ತುದಿಗೆ ತಲುಪಿ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಪುಳಿತು ಸೆಲ್ಲಾ ಪೋನ್ ಮುಖಾಂತರ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ. ತನ್ನ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಬಿಡಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೋಡಿದ. ತನ್ನ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಮತ್ತು ಸೆಲ್ಲಾ ಪೋನ್ ಮುಖಾಂತರ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ತಾನು ಸೀತಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆಡು ವಾರ ಕಳೆಯುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ.

ವರದು

ಬೆಳ್ಗೆ ೬ರ ಸಮಯ. ಸೀತಾಪುರದ ಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವಿಂದ ಸೂರ್ಯ ಹೋರಿಗೆ ಬಿರುತ್ತಿದ್ದ. ದೂರದಿಂದ ಕಾಡುಕೋಳಿ ಕಾಗುವಯ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಗುಬ್ಬಿಜ್ಜಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನಯೋಳಿಗಿದ ‘ಪುರ್’ ಅಂತ ಹೋರಿಸಿದವು. ಸಂಜಯನಿಗೆ ಮಲಗಿದಲ್ಲಿದಲೇ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ನಡೆಯುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸು. ಅವನು ಕಣ್ಣಿ ಬಿಡುವಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೆಗಲಿಗೆ ಶಾಲು ಹಾಕಿ ಹೋರಿಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಹೋರಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಜಯ್ಯ ಎಧ್ಯ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಮುಖ್ಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಬ್ರಾ ಮಾಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋರಿಟೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗಡ್ಡೆಗಳ ಕಡೆ ನಡೆದರು. ಅವರ ಮನಯ ನಾಯಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ ಪೋದೆಗಳಿಗೆ ಮೂತ್ತ ಹೋಯುತ್ತೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಜಯ್ಯ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ.

‘ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋರಿಟೆದ್ದಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ?’ ಕೇಳಿದ.

‘ಬೇಗನಾ? ಈಗಾಗಲೇ ಸೂರ್ಯ ಮಾಡಿಯಾಯ್ತು ನೋಡು. ನಾನು ದಿನವೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಹೋರಿಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇಗೆ ಇಳ್ಳೇ ಗಡ್ಡೆಯ ಹುಣಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರುವಂದರೆ ನನಗೆ ಭಾರಿ ಇಷ್ಟ. ನೋಡು, ಈ ಗಡ್ಡೆ ಎಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಹಸಿಯ. ನಿನ್ನೆ